

سافی له نیوان بینینی ئاوهز و بینینی دلدا

م. بۆتان له تیف عهبدولقادر^۱ د. هبة الله محمدشفيح رسول^۲

پوخته‌ی توێژینه‌وه

سافی یه‌کینکه له شاعیره ناوداره‌کانی بواری عیرفان و ته‌سه‌وف، له شیعیره‌کانیدا ئه‌دگار و وینای بالایی له‌خۆگرتوو، له‌په‌یبردن به‌خوێناسی و پوچوون له‌عیشقی خودایدا. له‌م توێژینه‌وه‌یدا هه‌ول ئه‌ده‌ین که خۆشه‌ویستی خودایی له‌شیعیره‌کانیدا پێشان بده‌ین، له‌دوو ویستگه‌ی مه‌عریفی و عیرفانی جیاواز و په‌یوه‌ست به‌یه‌کتر، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای تیروانینی شاعیر له‌هه‌ردوو باری بینینی ئاوه‌زی و بینینی دلیدا. توێژینه‌وه‌که پیکدیت له‌ده‌روازه و دوو ته‌وه‌ره، له‌ده‌روازه‌دا چه‌مکی بینین له‌عیرفاندا پوونده‌که‌ینه‌وه، هه‌رچی ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌مه‌ باس له‌بینینی ئاوه‌زی و دلی له‌نیوان هۆش و یادگه‌دا، ده‌کات. به‌لام له‌ته‌وه‌ره‌ی دووه‌مدا هه‌ست و هه‌لوێست وه‌ک پالنه‌ری هۆش له‌نیوان بینینی دلی و بینینی ئاوه‌زی ده‌خه‌ینه‌پوو، له‌کو‌تاییدا ده‌ره‌نجامی توێژینه‌وه‌که‌مان له‌چه‌ند خالی‌کدا ده‌خه‌ینه‌پوو.

و شه‌کیله‌کان: (ئاوه‌ز، عیرفان، بینین، دل، هۆش، هه‌لوێست، یادگه، هه‌ست، سافی).

^۱ زانکۆی سه‌لاحه‌دین- هه‌ولێر. کۆلیژی په‌روه‌رده- شه‌قلاوه. نێمیل: botan.abdulqadir@su.edu.krd

^۲ د. هبة الله محمدشفيح رسول، زانکۆی سه‌لاحه‌دین- هه‌ولێر، کۆلیژی په‌روه‌رده- شه‌قلاوه

نێمیل: hebatullah.rasool@su.edu.krd

پیشہ کی:

گومانی تیدا نییہ کہ، قسہ کردن له سہر گوتاری سؤفیانه، ئارامی و تیگہیشتن و پشودریژی دەویت، چونکہ دەقی سؤفیانه دەقیکی چر و ئالۆزہ و، پره له هیما و ئامازہ و واتای نادیار، بۆ ئەم مەبەستە دەبیئت توێژەر یاخود خوینەر بە کەرستە و ئامرازی تایبەت بەخۆی خویندەنەوہ بۆ ئەم دەقە بکات و، لەم روانگەییەوہ شیکاری بکات.

بینین، وەک زاراوہیەکی سؤفیانه، سەرچاوە دەگریت لەو ہزر و ئاوەز و دلہی، کہ وەک رینوینیکار خودی سؤفی پیوہی پەییوەست دەبیئت، تاکو بتوانیئت دیوی ئاشکرای شتەکان و دیار و رۆنەکان بیریئت، تا بگاتە جیہانی نادیار و نارۆشن، لەپیتاوە گەیشتن بە ئامانجەکەیی کہ راستی و خودایە.

لەم توێژینەوہیەدا؛ ھەوڵدەدین قسە لەسەر بینینی ئاوەزی و بینینی دلای بکەین لەلای سافی شاعیری عیرفانی و سؤفی، ھەرچەندە سافی (کاک مستەفای کوری عەبدوللای ھیرانی ۱۹۷۳-۱۹۴۳ز)؛ لە پووی سؤفیگەرییەوہ لە بنەمالەیی کاکیی ھیرانە، کہ ریبازی سؤفیانەیان ریبازی قەدرییە، لەم ریبازەشدا؛ دەرویش و تەکیە ئامادەییکی بالا و بەرچاویان ھەییە، نەک خانەقا و سؤفی، بەلام کہ دەقە شیعریەکانی سافی دەخوینیئەوہ؛ ئەوہت لە لا پوون و ئاشکرا دەبیئت کہ مەشرەب و ریبازی ئەم شاعیرە لە ریبازی نەقشبەندی و شیخی ئیشراق (سوھرەوہردی)، بزەیی مۆسیقاریی (نای) مەولانای زۆر نیزیکتەرە، ئەمەش رەنگە بۆ ئەوہ بگەریتەوہ کہ شاعیر زۆر کاریگەرە بە شیعریەکانی نالی و مەحوی و بیخود و ناری و وەفایی و.. تاد، ھەرودھا، چونکہ سەرچاوەیی ئەم شاعیرانە ریبازی سؤفیانەیی نەقشبەندی و سوورەوہردی و مەولانایییە (جەلالەدینی رومی و مەولانا

خالیدی شاره زووری، ههروهک بینین و جیهانی ئەمان فراوانتر و بهوارتر و تیرتره له عیشق و خوشهویستی و، ئەو بینینهی ریکاریکه بۆ دهربازکردنی دیوی دیاری بوون و ههبوون به رهو دیوه نادیار و په نهانهکه، له پیناو گه یشتن به خودی خوداو راستی. پلانی توێژینه وه که شمان؛ به م شیوهیه دارشتوووه که، پیکدیت له دهروازه و دوو تهوهره، له دهروازه دا چه مکی بینین له عیرفاندا پرونده کهینه وه، هه رچی تهوهره ی یه که مه باس له بینینی ناوهزی و دلی له نیوان هۆش و یادگه دا، دهکات. به لام له تهوهره ی دووهدا ههست و ههلویتست وهک پالنه ری هۆش له نیوان بینینی ناوهزی و بینینی دلی دهخهینه پرو، له کۆتاییدا ده رهنجامی توێژینه وه که مان له چه ند خالیکدا پیشانده دهین.

دهروازه: چه مکی بینین له عیرفاندا

بینین؛ به شیوهیه کی گشتی و اتا دیتنی هه ر شتیک به چاوی سه ر، یان به چاوی دل، ههروهک له فهرهنگی زمانی عه ره ب (لسان العرب) دا ها تووه، بینین و اتا "دیتن به چاو و دل" (ابن منظور، ...، ۶۲). هه رچی بینینه له لای سۆفی به واتای پینگی سۆفی دیت، پینگیهک که گه بیننه ری نیوان سۆفی شته کانه، که بیدهنگی تیدا نیه، ههروهها به واتای دیتنی خودای گه ورهیه له هه موو شتیکدا، ههروهها به واتای یادی خودا دیت له هه مان کاتدا (النفری، ۲۰۰۷، ۵۱، ۵۰). له راستیدا؛ "جیهانی سۆفیگه ری جیهانیکي لق و پۆ دار و به لیزمهیه، ئەم جیهانه دامه زراوی سه ر بینینیکي قول و نادیاره و، له ریی پامان وهک ئامرازیک وینا و تیروانینی خۆی پینشکهش دهکات، ههروهها بیر وهگه رده خات، بۆ لادانی په رده کان و ئاشکراکردنی راستی، تاکو عاشق و خوشهویستی راستی و خودا ئاشکرا و دیار بپریت به رهو نادیار و په نهان" (عبدالقادر، ۲۰۱۷، ۵۲۷). بۆیه ۴۸۳ توێژینه وه کهانی کۆنفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

قسه کردن له سهر چه مکی بینین له عیرفاندا، په یوه سته به و لایه نه به هیزه ی هه ست و نه ست که له چوارچیوهی کوپیکه وه بیینی گشتگیر لای سؤفی له بینینیکی هه مه لایه نه ی ورد بو بوون و هه بوون هه سستیپیده کریت، به جوریک ئەم بینینه له لای سؤفی بو بوون سه رچاوه ده گریت له هوشمه ندیی ئەو به جیهانی ئاماژه و هیما و په یبردی به شته نادیار و واتا په نهان و شاراوه کان له ریئی زمانیکی تاییه تدا، ئەم زمانی قسه کردنه هه لگری تیروانین و بینینی تاییه ت بهم پاشخانه عیرفانیه ی خودی سؤفی شاعیر به گشتی له نیوان ئەزمونی سؤفیگه ریانه و ئەزمونی شیعریییدا، به جوریک هه روهک ره خه نگری فه رهنسی رۆلان بارت له کتیبه که ییدا (چیژی دهق) ده لیت: " قسه ئامرازیکه بو بیر و گوزارشتکردن لینی" (بارت، ۱۹۹۱، ۶۵). ئەمه به و واتایه که دواچار قسه هه لگری بینین و تیروانینه.

ئەم قسه یه ش به ره مه می رمان و روانینیکی قولە، چونکه "دهقی سؤفیانه دهقیکی پره له ئاماژه و هیما، دهقیکه پشتده به ستیت به سرووشیکی په یوه ست به شاره زایی سؤفی و په یبردنیکی تیپه رانه ی پراوپر له وشه ی سؤفیانه، چونکه ئەم گوتاری سؤفیانه، پابه نده به ویناکردن وهک ئامرازیکی په یوه ندی لای سؤفی شاعیر" (عبدالقاد، ۲۰۱۹، ۳۴، ۱۵۳). لیره دا ئەوه روونده بیته وه که دهقی سؤفیانه، دهقیکی سرووشی و چره، هه لگری واتای فراوان و قولە، که ده کریت له ریئی رمانه وه شروقه بکریت و ئاماژه و هیماکانی شیبکرینه وه.

ته وهره ی یه که م: بینینی ناوهری و دلی له نیوان هوش و یادگه دا
 هه روهک ده زاندریت په یوه ندیه کی ئەندامی و بونیادی و کوپیکه خه رانه له نیوان یاد و هوش له لایه ک و، توری بینین به گشتی به دیده کریت، به جوریک له م بواره دا کوپه یوه ندیه کی هه مه لایه نه هه یه، که له هه ندی ۴۸۴ توژیینه وه کانی کونفرانسی نیوده وه ته ی صافی هیرانی

پرسدا هاوکار و دستباری یه کترن و، گه لیک جاریش ریگر و کۆسپ و ته گهره دروست ئەکەن له رپی یه کتردا، ئەوهی لیژەدا مەبەستە، ژینگەیی ئەم پەویەندییە که ژینگەییەکی سۆفی مەشرەب و عیرفانیانەییە، بەشیۆهییە که دەقی شیعیی رایەلەکهی بیت. لەم پینج خشته کیەدا شاعیر ئەم رایەلەیی نیوان هۆش و یادگە له بینینی عیرفانیانەیدا دەخاتەروو، هەرۆک دەلیت:

تۆدەزانی بۆچی یادی دولبەری پەعنا دەکەم
مەیلی بەد نامیمە بۆیی کاری بی پەروا دەکەم
سەر لەسەر سەودایی تۆو دل لەپایی پتیه کەت
بۆچمە جانا سەرو دل هەردوویمان ریسوا دەکەم
مولکی میسریم بۆچیە؟ گەر ماھی کەنعانم هەبی
چیم لەبازاری زولەیخا یوسفی سەودا دەکەم (صافی، ۲۰۰۴، ۱۷۳).

شاعیر لیژەدا هەولەدات که لەریگی رۆوچوون له ئەوین و خۆشهویستی بۆ یارەکهی، چاوی یادگی وەرگەر بخت وەک رپۆنکاریک بیکاتە بەردەبازی چاوی دل، بۆیە دەبینین بینینی دل لیژەدا؛ یادگە دەکاتە ئاوینەییەک، تا له ریگییەوه وینای ئەدگارەکانی دولبەری بکات، هەرۆک لەم رستنه ئەندیشەییەدا یار وەک ویستگەییەک له ویستگەکانی پەبیردنیکی گشتگیریانە بۆ خۆشهویستی خودایی وەرگەر دەخات، ئەمەش له دواندنی خوینەر یاخود بیسەر لەم گوتارە شیعییەدا بەباشی نیشانەدات، له رپی بەکارهینانی هونەری پرسیارکاریەکی پیشتر وەلام لەبارەوه زانراودا، ئەمەش خۆی له خۆیدا بەستنهوهی هاندرەکانی بزواتی هۆشمەندیە له لای شاعیر، لەویدا که دواجار یاری ئەو؛ هەموو شت زانەو، بەئاگاییەوه لیژەدا بینینی دلی و بینینی ئاوهزی

له خوانی هۆشمه ندیدا له رپی گه رانه وه بو یادگه پیکه وه گریدات، به مهش (کورتبینی دلای) له هه مبهری (هه مبهینی ئاوهزی) دا پیشان دهدات، له ژینگه یه کدا که سه رگه ردانانه تیایدا گوزه ر ئه کات و، به دوای دۆزینه وهی بوونیکی خۆی وهک به نده یه کی داماو له دامینی یاری بالای خۆیدا، که مه بهستی خودای خۆیه تی. ده کریت ئه م ئاماده ییه ی یادگه و هۆش له هه لومه رجیکی پیکه وه ییدا کاران، "له کاتیکدا که یادگه ی شیعریش، که باشلار، ناوی لیناوه یادگه ی دینامی، هه تا وه کو باشتر یادگه ی شیعی پیشاندهات، که یادگه ییکی زیندووی پر جوله ی پیکه اتوو له ئاویته بوونی خه یال و داهینه ر، که فه رمانه که بریتیه له وه بیر هیتانه وه و گێرانه وهی رووداوه میژوییه کانه له ناوه ندیکی ئیستاییدا" (الإمام، ۲۰۱۰، ۲۸).

له م ههنگاوه یدا واده زانیت، یاخود له رپی ئه م پرسیار کردنه یدا، ده یه ویت وا پیشاندهات که له په نابردن بو (دولبه ری په عنا) دا، جگه له کاریکی بی په روا هیجیتری نه کردوه، به لام ئه گه ر ئه مه ی له (بینینی دلای) دا؛ شتیک نیه بیجگه له وهی که هه ولکی سه رگه ردانانه ی بیده ره تان نه بیت، بو دووباره مشتومال کردنه وهی په یوه ندی نیوان خۆی و خودادا، بویه ئاماده یه له دوا جاردا هه موو شتیک بکاته قوربانی و خه لاتی گه یشتن پی، لیته دایه هۆش وهک ناوه ندیکی بالا بو سه رده ستی (بینینی ئاوهزی) ئه م سه وداییه ی بو وه ریده خات، هه روهک له م بواره دا، هۆش له رپی پاشخانی یادگه ی میژوی گێرانه وه ییدا، چیرۆکی یوسف و زوله یخا به ریکاری (له بری) یه عقووب بوون وه بیر دینیته وه. ئه مه ئه وه ده رده خات، که "پرسیار کردن له باره ی بوون، خۆی له خۆیدا جوړیکه له بوونی پرسیارکه ر له هه مان کاتدا، له وهی که ئه مه هه بوویکی پرسیارکه ره له باره ی بوونی هه بووه که دا، به م شیوه یه ده کریت بلین که

شیکاریی بوون بە شیۆهیهکی گشتی پەییۆهستە بەشیکاریی هەبوون و هەبوو، بەمەش بوون و هەبوون لەم گری پرسیاریه شیکاریانەدا بەیەک دەگەن" (بدوی، ۱۹۸۰، ۸۸). کەواتە ئەم گریمانە پرسیاریانە شاعیریش جوړیکە لەگەرەن بەدوای دۆزینەوهی خوێ وەکو هەبوویک، پەییۆهست بە دولبەرەکی لەبوونە گشتیه ژیریەکەدا. بەلام لەپوانگە پوالتیهکەدا، هەلوەستەیهکی ئایرۆنیانە درامی له بیننی ئاوهزی لای شاعیر و خوینەر پیشاندهدری، که چ سادەیی و شوخییکە لەم ریگایەدا شاعیر بەشەکەتی ریدەکات و هەر ناگات، ئەگەرچی کەسایهتی خوێ ون کردوو هەپیناویدا. هەرۆک، ئەم هەلوەستەیهش دەبیته ژینگەیی هاتنەکایە گەلی پرسیارى تر، که "ئایرۆنی هاوبەش لەنیوان شاعیر و خوینەردا دروستدەبیته، که پیکهوه بیرکردنەوهو پانتاییهکی لەبار بو چەندین پرسیارى دیکە خوێدەگەن" (قەرەنی، ۲۰۱۲، ۱۸۷).

له جیگاییکى دیکەدا؛ سافیی شاعیر هەژمونی هۆش بەسەر هەووست وینادەکات، لهوهی دەبیته جوړه ریکهوتنیکی ئامادهیی بۆنەکراو لەنیوانیاندا هەبیته، تاكو هۆش بتوانیته دەستگر و ریوازی هەووست بیته بو گەیشتن بە دولبەر، بۆیه (پوژ و شەو) وەک دوو ئاماژەیی دیار لەژینگەیی خوێهویستی سۆفیانەدا دیسان بەپاشکاوئی ئامادهییان دەبیته و، دەبن بە ژینگەیی ئەنجامی بو ئەم رهوشه عیرفانیه شیعریه بالایه، هەرۆهها " زۆر هۆکار کاریگەرییان هەیه لەسەر پیگەیی گەییینی هۆش لەلای مروّف، که شیۆهیی چەند کردەیهک و دامەزراوێهیک کاریگەریی گەرەیان لەسەر گەشەیی هۆش هەیه له ریگای زیادکردن و لادانی چەند رهفتاریک بو مروّف بەدیوه ئەرینی و نەرینیهکەیدا" (محمد، ۲۰۱۲، ۴۱). هەر ئەمەشه وادهکات خود بکەوینتەوه بەر هەژمونی بەرخورکردنەوهی بیرو تیروانینهکانی و، سەر لەنوی تهتهلهی هەست

و خولیا و خواسته‌کانی له ژیر پوښنایی گورانکاریه هوشمه‌ندیه‌کاندا بکات، هه‌روهک شاعیر ده‌لیت:

پوژ له‌فیکری عاریضی خوراکی من خوینی دلہ
شه‌و به‌یادی زولفه‌کانی نوستم بیداریه

دل نه‌فامه‌گه‌ر بلج عه‌قلم بو لای له‌یلا ده‌چم

هه‌ر به‌مه‌جنوونی ده‌گا پیی قور به‌عه‌قل و هوشییه (صافی، ۲۰۰۴، ۲۲۹).

شاعیر سافی له‌م ده‌قه‌دا هه‌ولئه‌دات عه‌قل و دل له‌یه‌ک گری بدات، ئەم گری‌دانه‌ش بنه‌په‌ته‌که‌ی له‌بی‌ده‌ره‌تانی و برنه‌کردنی دل بو گه‌یشتن به‌خواسته‌که‌ی و هه‌رده‌چه‌رخینیت بو بالاده‌ستکردنی پیگه‌ی (ناوهر و هوش)، له‌گرتنه‌به‌ری ریگای دامرکاندنه‌وه‌ی هه‌وه‌ستی دل و دامه‌زراوی نه‌ست و ویست له‌ده‌فگرتنیکی ژیریانه‌ی ئاو‌ه‌زیدا، به‌جوړیک وه‌سفی دل ئەکات، به‌وه‌ی ئەگه‌ر بیت و وا نیشانبدات که عاقله، بو گه‌یشتن به‌له‌یلاکه‌ی، ئەوا له‌ویستدا شتیکی نه‌گونجاوه و، هه‌موو جارێ ده‌بیت عه‌قل و هوش له‌دامینی خۆشه‌ویسته‌که‌یدا و ن‌بیت، به‌م جوړه‌ده‌کریت له‌نا‌ئاگایی ئاو‌ه‌زیدا و، به‌نه‌مانی هوش و ژیری په‌نگه‌بتوانیت ئامانجه‌که‌ی بپیکیت، هه‌روه‌ک له‌م پیشاندانه‌شاعیره‌دا، شاعیر بیداری له‌شه‌ودا ئەکات به‌دایسانیکی ده‌روونی بی‌ئوقره، له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌میشه‌واگابوونی یادگه، وه‌ختیک سیبه‌ری تاریکی پوژ ئەکاته به‌ربه‌ستی نه‌بینینی یار و، تامه‌زرۆیی ئیشراقیانه‌ی دانه‌مرکاوه‌شی له‌شه‌ودا وینا ئەکات له‌هه‌ژموونی بوونیکی خه‌یالیانه‌ی دولبه‌ر. به‌شیوه‌یه‌ک وا وینابکریت، که "خه‌یال به‌رزه‌خیک بیت له‌نیوانی جیهانی په‌ی پینراو و دیار و جیهانی په‌نهان و نادیار و شاراوه‌دا، ئەوا کویرییش؛ هه‌روا به‌رزه‌خیکه‌ له‌نیوانی بوون و نه‌بوون

له لایه ک، له لایه کی تر له نیوانی و اتا ئاماژهبیه کان و بهرجهسته کردنیان له چوارچیوهی گوتاریکی وینایی شیعریدا" (الطار، ۱۹۹۱، ۸).

لیردها شاعیر دهیهویت بلیت: له عیشقی له یلابیدا خود هه موو جاری ده بیت بههستیکی لیوانلیو و سه رریژ له خوشه ویستی ئەم ریگهیه بگریته بهر، خالی وهرچه رخانیس له وه دایه که عهقل و هوش هه میسه سه رگهردان و بیدهرهتان دهرده کهویت، ئەمه ئەگه به دیوه مرویه که لیكدانه وه و تیگه یشتنیک بیت بو عه شقی له یلابی، ئەوا به دیوه خوداییه که ی جوړیکه له رووچوون، ئەم رووچوونش وهک دهستباریکی بینینی ناوهر و هوشه بو بینینی دل، تاکو له ریگایه وه بتوانیت ویست و ئامانجه که ی بیکیت، که واته ده کریت بلین: بزوینه ر و پالنه ر و ریخوشکه ری بالایی (بینینی دلی) لیردها سه رچاوه ده گریته له هه لره خساندنی (بینینی ناوهزی) بو، به شیوهیه که وهک ریروونکاریک له دیوه نادیاره که دا (بینینی دلی) ئەکاته (رووبین - الشاشة) و هه لی بو دهره خسینیت، تاکو له م هیلکاره نادیاره ی ناوهزدا بهه ژمونی بالا؛ بالا بکات و، بو پیکانی ئامانج و خواسته که ی؛ که گه یشتنه به یار و دولبه ر، به مهستی و دل سه ردهستی ههنگاو بنیت، ههروهک له مه دا دیسان گریدانی عیشقی مرویی و عیشقی خودایی به ته وای پێشاندهدات. دواچار ده کریت بلین؛ ئەمه جوړیکه له وینا کردنیکی ناوه ژکاری (المفارقة التصويرية)، که وهک بژاردیه که زوړیک له شاعیران په نای بو ده بن له دارشتنی ده که کانیاندا، "ئەم وینا کردنه ناوه ژکاریه ش ریکاریکی به ره رووکردنه وهی و اتا و ئاماژهی جیاواز و پیچه وانهی یه کترن، له پیناو کو کردنه وهی هاودژی جوړاوجووری واتایی و وشهیی، که به شیوهیه کی گشتی پاشخانی هه لچوونه دهروونی و ژیرییه کان له خو ده گریته، له وینایه کی گشتگیردا" (الجرانی، ۱۹۹۱، ۲۷، ۳۰). له بنه رهدا ئەمه ریکاریکه سه ر به زانستی داهینه ره له ره وانیبیژیدا، که له سه ر

بنه‌مای لیکچواندن و خوازه و به‌رابه‌رکاری و دژی‌هک و..تاد، ئەمه‌ش له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که شاعیر له زمانی عاشقه‌وه ئاماژه‌کانی ئەوه پیشانده‌دات که له پیناو‌گه‌یشتن به‌یار ریگاییکی ئاوهری و عه‌قلی ده‌گرێته‌به‌ر، ئەم ئاماژانه‌ش وه‌ک گوزارشتیکی په‌رت و لاری نیشانده‌درین له‌وه‌ی که ده‌بیته‌ریکاری ویست و هه‌وه‌ستی دلی زالتر بیته‌ لای عاشق بو‌ گه‌یشتن یان به‌رجه‌سته‌کردنی خۆشه‌ویسته‌یه‌که‌ی بو‌ دولبه‌ر و یار.

ته‌وه‌ره‌ی دووهم: هه‌ست و هه‌لوێست وه‌ک پالنه‌ری هۆش له نیوان بینینی ئاوهری و بینینی دلدا

هه‌ست و هه‌لوێست، ره‌وش و هه‌لومه‌رجی هه‌ر په‌یوه‌ندی و هه‌ستان و دانیشتیکی دیاریده‌کات، به‌شێوه‌یه‌ک ئەم دوانه‌یه له‌ژینگه‌ی هۆشمه‌ندیدا ئەگه‌ره‌ گوفتاری و ره‌فتارییه‌کانیان داده‌ریژن و له‌باری کرداریدا پیشانیان ده‌دن، ئەم خسته‌پرووه‌ش؛ له‌سه‌ر بنچینه‌ی هاوکیشه‌ی نیوان بینینی دلی و بینینی ئاوهری وه‌ریده‌خه‌ن، هه‌رچی په‌یوه‌ندی به‌ ده‌قی شیعرییه‌وه هه‌یه؛ ئەوه‌یه که هه‌ست و سۆز له‌ریگای خه‌یال و ویناکردن و، هه‌لوێستیش له‌ریگای هه‌لوه‌سته‌ی بیر و هزری ره‌وت و جیگه‌ی خۆیان ده‌گرن، وه‌ک ده‌زانداریت په‌یوه‌ندی نیوان جیهانی ته‌سه‌وف و جیهانی شاعر دامه‌زراوی سه‌ر ئەو لایه‌نه‌ بزر و نادیار و شاراووه و ئاماژه‌داره‌یه که له هه‌ردوو جیهانه‌که‌دا هه‌یه، له وه‌ی که سۆفیگه‌ری و شاعر وه‌ک باوله‌یه‌کی پر نه‌ینی و شتی شاراووه وان، ده‌بیته‌هه‌لوێست له‌ریگای ئاشکراکردنی ئەو واتا و هه‌یما نادیار و شاراووه بگه‌ینه ئامانج، بو‌یه ده‌کریت بلێن؛ که ده‌بیته‌ لیره‌وه له بایه‌خی په‌یوه‌ندی ئەم دوو لایه‌نه‌ تیبگه‌ین، چونکه "ئه‌گه‌ر شاعر ئاشکراکردنی جیهانیک بیته‌ که پیوستی به‌م ئاشکراکردنه هه‌یه؛ ئەوا سۆفیگه‌ریش هه‌ر وایه، ئا لیره

دایه نهیښی ئه م په یوه نډیه ی نیوانیان دهرده که ویت " (سلیطین، ۲۰۱۳، ۹).
 ئه گهر تاماشای ئه م پرسه بکهین له شیعره کانی سافیدا؛ به پوونی ئه وه
 دیاره که له ری رستنیکی عیرفانیانه و سوفیانه ییوه وهک ریکاریک
 ئه م دوانه یه ئه بن به پالنه ری هوشمه ندی، به جوړیک پیداچوونه وه و
 ریخستنه وه ی په یوه نډی نیوان یار و شاعیر له دهقی شیعریدا جیگا
 دهگریت، هه وروهک له م دیره شیعره دا شاعیر ده لیت:

له لاییکی جه فای یارو له جاییکی به لای ئه غیار

(تجنب) لازمه (صافی) چ له م لاوه چ له ولاوه (صافی، ۲۰۰۴، ۲۳۱).

له م دیره شیعره ی شاعیردا ئاماده یی بیننی ئاوه زی به پوونی
 دهرده که ویت، ئه مهش له میانه ی هاوکیشه یه کی دوولایه نه ی ئامانج
 جیاوزدا، به شیوه یه ک هه لپه ی (بیننی دل) له هه ولدانیکی بی پاساو که
 ده یه ویت ئامانجه که ی خوی بیکییت و، هه ست به سه ر هوش زال بکات،
 له لایه کی تر، سه رده سستی هوشیاری به هیتر رایه له کانی خوی
 راده دیریت، وهک توړیک هاوکیشه که له بهر ژه وهندی خوی پاسه دان
 دهکات، له مه دا یه کلابونه وه ی بالاده سستی بیننی ئاوه زی به سه ر بیننی
 دلی به باشی دهرده که ویت، له وه ی که شاعیر له نیوان جه فای یار و
 به لای ئه غیاردا دووره په ریزی و خو پاریزی وهک باشتین دراوی
 بیننی ئاوه زی هه لده بژی ریت و ده سته ردار ی هه وه ست و خواسته کانی
 ده بیت، هه لویستی خوی به پی پالنه ره کانی هوش به لاداده خات، چونکه
 ناتوانیت چیر به رگه ی تانه و ته شه ری لابه لا و، سه رسه ختییه کانی یار
 بگریت. پاکیی شاعیر له وه دایه که ده سته ردار ی هه موو شتیکی لابه لا
 ببیت، و تیروانی خوی چر بکاته وه له ویناگردنی ته نیا هه بوونی یار و
 دولبه ره که ی له بوون به گشتیدا، "ده بیت به جوړیک ده سته ردار ی هه موو

بوونیکي تر بییت، ته نیا بهرجهستهی بوونی یاری خوی بکات" (عهبدوللا، ۲۰۰۸، ۶۷). ئەمه له هۆشی شاعیردا ئەوه به لا دادهخت که ده بییت خۆپاریزیکی به ئاگایانه بکات ئەگەرنا رهنگه گرفتی بۆ دروست ده بییت، ههروهها ده کریت بهیهک ماوه هاوسهنگی له نیوان سه ره پویانهی یارو قسه و قسه لۆکی ئەغیار دروستبکات، ئەم کارهشی به سه ره له نوێ پینداچوونهوه به هه لۆیسته کانی ده بییت، تا بتوانیت له ههست و سۆزیدا وردتر رهفتار بکات.

ئەم تهوژمه ی سه رکۆنه یی و هه لۆیسته ی یار به رامبه ر شاعیر درێژه ده کیشیت، به جۆریک سه ر ئەکیشیت بۆ ئەوه ی به یه کجاری یار پشتی تییکات، به جاری رووی به روویدا داخات. ههروهک له م پارچه پینچ خسته کیه دا هاتوه و، شاعیر ده لیت:

له بۆیهک مه رحه باین چومه لای یارم به سه رخۆشی

نیقابی خسته پوخسار و به جاری کهوته خامۆشی

که وام دی پۆی ئارامی دل و سه بر و فه رامۆشی

به هه وری په رچه م و زولفی پوخ و ئەبرۆی که داپۆشی

له شه وقی پوئیه تی به درى هیلالی یه کشه وه ی کردین (صافی، ۲۰۰۴، ۲۹۴).

له م دیمه نه شیعریه دا به ریه ککه وتن له نیوان هه وهستی شاعیر وهک که نالیکى بینینی دلێ و، هه لۆیسته ی یار وهک که نالیکى بینینی ئاوهزی پوودهات، به جۆریک له م کتیرکێیه دا زالبوونی هۆشیاری به سه ر سه رمهستی پووتتر دیارده بییت، به م هه لۆهسته ی یار، عاشق ویست و که سایه تیه که ی زۆر لاواز ئە بییت، پینوایه که بیه شکراره له بینینی ئەو نیگاره ی دلێ تیرده کات، به شیوه یهک له نیوانی تامه زرۆی بینین و که نارگیریدا وهک که سیکی نامۆ له گۆره پانی دابراندا سه ره گهردان ده بییت، لێره دا پالنه ر و پێگره کانی ماوه ی نیوان بینینی دلێ و بینینی

ئاوهزی له ویناکردنی شیعرى لای شاعیر له میانهى ههست و ههلوئیسست رهوت وهردهگریت، دواچار شاعیر مهشپهبی ئەم بهریهککهوتنه ئەگورپیت بۆ بوخچهیهکی سۆفیگهریانهى داخراو بهرووی خوینەر له باری روالهتیدا، بۆیه بهکردنهوهی گریکانی ئەم بوخچه سۆفیانیهیه بهرامهئى واتا عیرفانیه بالاکان پهرت و پهخش دهبن.

شاعیر درێژه بهم ههلوئیسسته عیرفانیهی دعات، له پیناوی دهربازکردنی سنوری داخراوی خود له ههمبر بهدیهایانی خواستهکهی، ههروهها ناهاوسهنگیه دهروونیهکهی له پهراویزخرانیدا، بۆ هوی سهربزیوی و زیدهرووی له ههوهسهکانی دهگيرپيتهوه، بۆ ئەمهش تورپی ئەم گوتاره له پارچهیهکی دیکهی ئەم پینچ خستهکيه نمایش دهکات و، دهلیت:

لهبۆ خوینرپێژی عوشاقان نیگارم گهرچی بپیاکه

وهلی ئەهی دل له پرووی ئومیدهوه جارێ تهماشاکه

مهلی [صافی] زهمان ئاخیر بوو کهس ئیمدای کهس ناکا

دهوایی دهردی دل [ناری] له تاهیر بهگ تهمهنناکه

بلی ئیمرۆ گول ئەندامی بهتیرئ جهرگی پهی کردین (صافی، ۲۰۰۴، ۲۹۵).

له دیمهنیکی دیکه دا شاعیر پهنا دهباته بهر گوتاری وازیکردنیکی بارگاوی به دراوهکانی بینینی ئاوهزی له ژینگهی داخراوی بینینی دلیدا، به شیوهیهک شاعیر هونهری دواندن له گوتاریکی پاشکاوانه، وهک رپیکاریکی هۆشمه ندئه نديشه یی به کاردههینیت، که له خوددواندنیکدا دهلیت: ئەهی سافی ناکرپیت ئومید و هیوا له دهست بدهیت، وه وا تیبگهیت له سهردهمیگ دای، که له دواساتهکانی ژياندای، ئیدی کهس ناتوانیت یارمهتیدهر و فریادپهسی کهس بییت، ئەم گوفتارهش به

زمانیکی پروون له نیوان په بیردنه کانی بینینی دلای و ئاگاییه کانی بینینی ئاوهرزیدا به باشی دیاره، ههروهک بو چاره سهری دهردی دل شوین رینوینیی شاعیر "ناری" بکهوه، که پروو له "تایه بهگ" دهکات به مه بهستی هاوسه نگرده وهی په یوه ندیی نیوان خووی و یار و راسته پیکردنی بو گه یشتن به شهوقی دیداری یاری، ئەمەش تەواو نمایشیکی درامیی شانۆیی بالاییه له رارهوی سوڤیگه ری و عیرفاندا. له راستیدا جیهانی دیار و بهرجهسته وهک بهر به سستیک له نیوان خودی سوڤی و خودی شاعیر له گه ل خودادا، به شیوه یهک ئەم "بهر به سته، وا له خودی شاعیری سوڤی دهکات که نه گات به ئامانجه که ی، ههروهها خوژگه بخوازیت تا له م بهر به سته بهرجهسته یه رزگاری بیته، ههتا بگاته ئه وهی له پیناویدا رهوتی وهرگرتوه" (أحمد، ۲۰۱۴، ۲۲۱). هه ره له بهر ئەمەشە سوڤی یا خود شاعیری سوڤی په نا بو زمانیکی چر و پر هئما و ئاماژه دهبا که جیاواز بیته له زمانی ئاسایی ئافریندراو بو گشت خودیک، چونکه ئەم زمانه گشتیهی که زمانی گوفتار و رهفتاری هه موو که سیکه، زمانیکی ئاست بهرز نییه، ههتا وهک ئامرازیک بیگه یه نیته راسته قینه، بویه له ئەزمونی سوڤیدا، "ئەم ئاماژە سوڤیانه ییه له گوزارشتکردن له راستیه کانی سوڤیگه ری دهگه رپته وه بو ئه وهی که سوڤیه کان هه ولده دن ئەزموونیکه بهرز په یه رهو بکه ن، که به زمانی ئاسایی ناکریته، چونکه زمانی ئاسایی زمانی گوزارشته له شتی بهرجهسته و دیار" (عبد، ۲۰۱۱، ۲۳۴).

ئەم یاریه سۆفیگه‌ریانه، که سود له هێما و ئاماژه جیاوازه‌کانی بوون وەرده‌گریت به شیوه‌یه‌کی گشتی، یاریکی سهرسورپه‌ینه‌رانه و پر نه‌ینیه، به جوریک زۆر جار شاعیری سۆفی مه‌شهره‌ب په‌نا بو ئه‌م ئامرازانه ده‌بات، هه‌تاوه‌کو له واتای بوون به‌گشتی تیبگات، هه‌روه‌ک په‌خه‌نگری کورد ئه‌حمه‌دی مه‌لا ده‌لیت: "ئەم یاری ئاوینه‌یه له ئاستی گه‌ردونیش ده‌کریت، جوانیی زه‌مین په‌نگدانه‌وه‌ی دونیای بالا و په‌نه‌انیه" (مه‌لا، ۲۰۱۳، ۳۳). لێره‌دا په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستی و سۆزداری له‌سه‌ر به‌نمائی پووچوون له‌ئوه‌ین داده‌مه‌زیت، به‌شیوه‌یه‌ک ده‌بیته "سۆفی شاعیر کۆشش بکات بو به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی بینین و تیگه‌یشتنی بو ئه‌م پرسه، له پیناو دامه‌زراندنی په‌یوه‌ندیه‌کی پاک و خاوین له‌گه‌ل خۆشه‌ویسته‌که‌یدا (خودا)، ئه‌م پاکی و بیگه‌ردیه‌یه ده‌بیته بالکیش بیته به‌سه‌ر تیروانین و پامانه‌کانیان، که ئه‌مه‌ش له سۆفی ده‌خوازیت گیره‌کی گیانی وه‌ک پیکاری ئه‌م په‌یوه‌ندیه‌ پاکه‌ دروست بکات" (عبدالقادر، ۲۰۱۹ / ۳۴، ۱۵۶). هه‌ر کات مرۆقی سۆفی توانی ئه‌م په‌یوه‌ندیه‌ له‌ پێگای گیره‌کی گیانی دروست بکات؛ ئه‌وا ده‌کریت له‌زمانی ئاماژه‌و هێمای نیوان ئه‌م دوو جیهانی سۆفیگه‌ری و شیعر تیبگات.

که ریبازی سۆفیانه‌یان ریبازی قه‌دریه، له‌م ریبازه‌شدا؛ ده‌رویش و ته‌کیه ئاماده‌ییکی بالا و به‌رچاویان هه‌یه، نه‌ک خانه‌قا و سۆفی، به‌لام که ده‌قه شیعریه‌کانی سافی ده‌خوینیه‌وه؛ ئه‌وه‌ت له‌لا پوون و ئاشکرا ده‌بیته که مه‌شهره‌ب و ریبازی ئه‌م شاعیره‌ له‌ ریبازی نه‌قشه‌بندی و شیخی ئیشراق (سوه‌ره‌وه‌ردی)، بزه‌ی مۆسیقاری (نای) مه‌ولانای زۆر

نیزیکتره، ئەمەش ڕهنگه بۆ ئەوه بگهڕیتەوه که شاعیر زۆر کاریگه‌ره به شیعهره‌کانی نالی و مه‌حوی و بیخود و ناری و وه‌فایی و.. تاد، هه‌روه‌ها، چونکه سه‌رچاوه‌ی ئەم شاعیرانه ڕیبازی سۆفیانە‌ی نه‌قشبه‌ندی و سووره‌وه‌ردی و مه‌ولاناییه (جه‌لاله‌دینی ڕۆمی، مه‌ولانا خالیدی شاره‌زووری)، هه‌روه‌ک بینین و جیهانی ئەمان فراوانتر و به‌بوارتر و تیزتره له عیشق و خۆشه‌ویستی و، ئەو بینینه‌ی ڕیکاریکه بۆ ده‌ربازکردنی دیوی دیاری بوون و هه‌بوون به‌ره‌و دیوه نادیار و په‌نهانه‌که، له پیناو گه‌یشتن به‌ خودی خودا و راستی.

ئه‌نجام

له‌ میانه‌ی ئەم توێژینه‌وه‌یه‌دا؛ ده‌گه‌ین به‌چهند ئه‌نجامیک، که له‌ چهند خالیکدا؛ به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ ده‌یانخه‌ینه‌ ڕوو.

۱ - بینین له‌جیهانی سۆفیانە، په‌یوه‌سته به‌هه‌ست و یادیکی عاریفانه و سۆفیانە‌ی بالا، به‌شیوه‌یه‌ک ده‌بیت خودی سۆفی به‌ ئاگاییه‌وه‌ هه‌لسوکه‌وت بکات، شاره‌زا بیت له‌ که‌رسته و ڕیکاره‌کانی ئەم جیهانه، تا بتوانیت دیوی دیاری شته‌کان و بوون و هه‌بوون تیپه‌ڕینیت، هه‌تا بگات به‌دیوی نادیاریان، ئەمەش پێویستی به‌ زمان و قسه‌کردنیک‌ی تایبه‌تی سۆفیانە هه‌یه، که بارگاوویه به‌ واتای چ‌ر و پ‌ری شاره‌وه و بز.

۲ - په‌یوه‌ندییه‌کی تۆکمه و ئەندامی، له‌ نیوان یاد و هۆش هه‌یه، که به‌ شیوه‌یه‌کی کۆرێکخه‌رانه ده‌یانبه‌ستیته‌وه به‌بینین له‌ جیهانی سۆفیگه‌ریدا، ئەم په‌یوه‌ندیه هه‌مه‌لایه‌نه‌یه هه‌م هاوکار و هه‌میش ڕیگره له‌به‌رده‌م خودی شاعیری سۆفی تاوه‌کو له‌ ب‌رکردن و ب‌رنه‌کردنی شته‌کان، واتای بوون و هه‌بوون و راستی هاوسه‌نگی بۆ بپاریزیت.

۳ - شاعیر سافی، له ڕیگای یارییکی سۆفیانەى ھۆشمەندانە، بۆ گەشتن بە ئامانجەكەى، سود له ھیما و ئاماژەى جیاواز وەر دەگریت، ھەر وەھا پەيوەندى خۆشەويستى و سۆزدارى لەسەر بنەماى ڕووچوون له ئەوينى خودايى دادەمەزىنیت، بۆ ئەمەش ھەولى زۆرى داوہ تاكو بتوانیت ھۆشمەندیەكەى بەرزبكاتەوہ بۆ ئاستىكى سۆفیانەى بىگەرد، ھەتا ڕبى بۆ خۆش بکات كه بگات بەخۆشەويستەكەى(خودا)، بۆ ئەمەش بەپارەويكى خاوين و پاك گوزەر دەكات.

۴ - سافى شاعیر؛ له ھەندىك شوین ھەژموونى ھۆش بەسەر ھەوہست و ھەست له شىعرەكانىدا بە ڕوونى وینا دەكات، بە شىوہیەك ھۆش وەك دەستگر و ڕیوازىك بۆ ھەوہست نمایش دەكات بۆ گەشتن بە دولبەر و یار.

۵ - یادگە و ھۆش، وەك ڕىكارىك له نیوان بینینی ئاوہزى و بینینی دللى له ڕبى شىعرەكانىدا بۆ عەشقى خودايى بەكار دەھىنیت، بۆ ئەوہى بتوانیت دللى دولبەر ڕابگریت؛ ئەم دوانەى دەكاتە نىگای بارگاوى بە زمانى سۆفیانە له پیناو دىتنى یار، و پەبىردن بە واتای بوون و ھەبوون و راستى بە شىوہیەكى گشتى، ھەر وەھا پەنا دەباتە بەر دوانەى ھەست و ھەلوئىستىش وەك پالنەر و بزوينەرى ھۆش، تاكو ھىدمایى و ئارامى دىتنى خۆى له نیوان بینینی ئاوہزى و بینینی دللى بەشىوہیەكى ھاوسەنگ پاسەدان بکات.

۶ - شىعرەكانى شاعیر سافی؛ له ڕووى ڕبىبازى سۆفیانە بارگاوين بە ڕیواز و ڕیوارى ڕبىبازى نەقشەبەندى و شىخى ئىشراق(سوھرەوہردى)، ھەر وەھا ئەدگارى مۆسىقارى (ناى) مەولانایى، ھەرچەندە له ڕووى سۆفىگەرییەوہ له بنەمالەى كاكى ھىرانە، كه ڕبىبازى سۆفیانەیان ڕبىبازى قادرییە، لەویشدا زاراوہى دەرویش و تەكیە بەكار دین و بالان، نەك خانەقا و سۆفى، و اتا مەشرەبى سۆفیانەى شىعرى سافی مەشرەبىكى قادری نییە، ئەمەش ڕەنگە بۆ ئەوہ بگەڕیتەوہ كه شاعیر زۆر كارىگەرە بە شىعرەكانى نالى و مەحوى و بىخود و نارى و وەفایى و.. تاد، ھەر وەھا پانتابى و بوار لە ڕبىبازى ئەم شاعیرانەدا فراوانتر و ھەلەرەخسىتترە، تاكو ھەر خودىكى ۴۹۷ توێژنەوہەكانى كۆنفرانسى نیودەوہلەتى صافى ھىرانى

سۆفیی شاعیر به ئازادی بتوانیت له واتای بوون و راستی و هه‌بوون بگه‌ریت، وه کۆشش بکات بۆ گه‌یشتن به خودا، له سه‌ر بئه‌مای دل‌بێگه‌ردی و زمان پاراوی و پاکیی ده‌روون و هۆشمه‌ندیکی ژیرانه‌ی ئامانجار و گرێدراو به‌ هاوینه‌ی بېننی ئاوه‌زی و بېننی دل‌ی.

7- گوتاری سۆفیانه گوتاریکی ئالۆز و رایه‌ل فراوان و هه‌مه‌لایه‌نه‌یه، که له‌سه‌ر بئچه‌یه‌ی ده‌رکه‌وتنی بالایی خودا، ئاماژه و واتای خودایی له‌ پوانگه‌ی تیرامان و رووچوون له‌ ئه‌وین به‌رجه‌سته ئه‌بیت، هه‌ر بۆیه‌شه ده‌قی سۆفیانه ئه‌م واتا و په‌وشه له‌زمانیکی چڕ و پته‌و له‌خۆده‌گریت.

لیستی سه‌رچاوه‌کان

یه‌که‌م: سه‌رچاوه کوردیه‌کان

- 1- بوون له‌ شیعرێ (مه‌حوی) دا، د.مه‌مه‌د ئه‌مین عه‌بدوڵلا، چ 1، چاپخانه‌ی تیشک، سلێمانی 2008.
- 2- دیوانی صافی، لیکۆلینه‌وه‌و ساگرده‌نه‌وه‌ی: محمدی مه‌لا مصطفی هیرانی، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر 2004.
- 3- په‌رخنه‌ی ئایرونی له‌ شیعرێ نوێی کوردیدا (1925-1970)، د.ئه‌حمه‌د قه‌ره‌نی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر 2012.
- 4- مه‌حوی له‌ نێوان زاهیرییه‌ت و باتینییه‌ت و سه‌رچاوه‌کانی عیشق و وینه‌ی مه‌عشووقدا، د.ئه‌حمه‌دی مه‌لا، چ 2، چاپخانه‌ی پوژه‌ه‌لات، هه‌ولێر 2013.

دووه‌م: سه‌رچاوه عه‌ره‌بیه‌کان

- 1- أسرار البلاغة، عبدالقاهر الجرجاني، تح: محمود محمد شاکر، ط 1، مطبعة المدني، القاهرة 1991.
- 2- الأعمال الصوفية، محمد بن عبدالجبار بن الحسن النفري، راجعها وقدم لها: سعيد الغاتمي، ط 1، منشورات الجمل 2007.
- 3- بنية اللغة الشعرية في ديوان ترجمان الأشواق، أنوار مصطفى أحمد، ج 1، ط 1، الهيئة العامة لقصور الثقافة، القاهرة 2014.

- 4- دراسات في الفلسفة الوجودية، د.عبدالرحمن بدوي، ط١، مؤسسة العربية للدراسات والنشر، ١٩٨٠.
- 5- الدلالة في لغة الصوفية، د.زينة جليل عبد، ط١، مركز البحوث والدراسات الإسلامية، بغداد ٢٠١١.
- 6- جاستون باشلار- جماليات الصورة، د.غانم الإمام، ط١، التنوير للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت ٢٠١٠.
- 7- الخيال عند محي الدين بن عربي- النظرية والمجالات، د.سليمان العطار، دارالثقافة للنشر والتوزيع، القاهرة ١٩٩١.
- 8- الشعر والتصوف، د.وفيق سليطين، ط١، دار الحوار للنشر والتوزيع، سورية ٢٠١٣.
- 9- لذة النص، رولان بارت، ت: منذر عياشي، ط١، مركز الإنماء الحضاري لنشر الكتاب (دار لوسوي)، باريس ١٩٩١.
- 10- لسان العرب، ابن منظور، مج٥، دار الصادر، بيروت.
- 11- مشكلة الوعي ووعي المشكلة- قراءة سوسيو ابستمولوجية في خطاب الوعي المتأزم، د.مازن مرسل محمد، ط١، دار الفارابي، بيروت ٢٠١٢.

گؤفاره عه ره بيه كان:

- 1- تصوير الذات في ديوان الحلاج- دراسة سيميولوجية، بوتان لطيف عبدالقادر، مجلة الفنون والآداب وعلوم اللسانيات والاجتماع، العدد: ٣٤، كلية الامارات للعلوم التربوية والنفسية - الإمارات العربية المتحدة، الكانون الثاني / يناير ٢٠١٩.
- 2- شعر التصوف بين ابن عربي ومحوي، بوتان لطيف عبدالقادر، مجلة الأستاذ، العدد الخاص بالمؤتمر العلمي الخامس لسنة ٢٠١٧م - ١٤٣٨هـ كلية التربية - ابن رشد للعلوم الإنسانية/ جامعة بغداد، تشرين الأول ٢٠١٧ بغداد.

خلاصة البحث

العنوان/ (صافي بين الرؤية العقلية والرؤية القلبية)

إن الشاعر صافي من الشعراء المشهورين في مجال العرفان والتصوف، ونجد في شعره خصائص وتصويرات بارزة من إدراكه لمعرفة الله والاستغراق في عشقه. نحاول في هذا البحث أن نقف عند الحب الإلهي في شعره من تضاعيف محطتي المعرفية والعرفانية، المختلفتين المرتبطين معا أيضا، وذلك وفق مبدأ رؤية الشاعر في حالتي الرؤية العقلية والرؤية القلبية. ويتألف هذا البحث من مدخل و محورين اثنين، إذ نوضح في المدخل مفهوم الرؤية في العرفان، وأما المحور الأول؛ فيحتوي الرؤية العقلية و الرؤية القلبية بين الوعي والذاكرة، والمحور الثاني؛ فيتكلم عن الإحساس و الموقف كدافع الوعي بين الرؤية العقلية والرؤية القلبية. وفي الخاتمة سنقدم أهم النتائج التي توصل إليها البحث.

الكلمات المفتاحية: (العقل، العرفان، الرؤية، القلب، الوعي، الموقف، الذاكرة، الإحساس، صافي)

Research summary

Title/ (Safi between mental vision and heart vision)

Safi is one of the famous poets in the field of mysticism and Sufism, and we find in his poetry prominent characteristics and images of his awareness of knowing God and being immersed in his love. In this research, we try to understand divine love in his poetry through the two different epistemological and mystical stations that are also linked together, according to the principle of the poet's vision in the states of mental vision and vision heart. This research consists of an introduction and two axes. In the introduction, we explain the concept of spirituality in knowledge, and the first axis: It contains the mental vision and the heart vision between awareness and memory, and the second axis; He talks about feeling and attitude as the motive of awareness between mental vision and heart vision. In the conclusion, we will present the results that the research reached.

Key words: (Mind, Gratitude, Vision, the heart, Consciousness, position, memory, feeling, Safi)